

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

10. In funere cuiusdam Prælati Cœnobii Florinensis post Agapen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

tis, quod altius suis figeret cordibus: Eheu! *Siccine* separas amara mors? O sancta divulso!

3. Itane fratrem à fratribus ac à matre dilectissimi abripi oportuit crudelissime, sine valedictione, aut affectus fratrum maternive prævia reificatione, ex qua solatium aliquod abicis & obiens, posset elicere: *Siccine separas amara mors!* O deploranda separatio!

4. Itane ab amicis omnibus deferi necesse fuit sine ulla visitatione, & à rebus omnibus charis celeritate avelli, nec posse de possessionibus aut negotijs suis vel herule sparium disponere, nec per Sacramentorum medelam securitati animæ providere. *Siccine separas amara mors!* O calamitas digna lachrymis.

O Atropos, quam dura & crudelis, præscindas telam quasi in ictu oculi: dum adhuc textura est in medio cursus sui. O Parca, minime parcens, hominem in flore ætatis avellens & protercus, sententiam que retrocabilem, luctuosam & amatam tenentiam que retrocabilem, luctuosam & amatam profertens, & id quidem nulla habita ratione cuius libet dignitatis aut conditionis.

Sed quid remedijs contra hoc lamentabile factum: aut à nouis quomodo digeri poterit eius amaritudo: Audi quod dicitur de filijs Prophetarum. Hi prægulare volentes iam decoctum pulmentum, in venerunt illud mira amaritudinis confersum. Quæ propter clamaverunt ad Eliseum *Mors in olla Viri Dei.* Hoc est, mortiferum quippiam & lethalè videtur admixtum huic ollæ. Erant nempe herbe amarissimæ, colochintidæ dictæ. Quid ergo factu opus fuit, ut colleretur amarities ista indigestibilis: Eliseus paululum Erine hordeace immiscuit, & pulmentum redditum est filijs Prophetarum amabile. Dicamus & nos hic: *Nunquid potest comedi in salum, quod gustatum affert mortem.* Plane potest, si farina Prophetæ immisceatur.

Quæ est farina Prophetæ: Voluntas est divina, quæ quamlibet amaritatem calamitatis immixta, saporem coarctat. Hæc enim Dei voluntas in omnibus attendenda est calamitatis, & dicendum cum Christo: *Non mea, sed tua voluntas fiat.* Calix amarissimus passionis in cibus est et amabilissimus in consideratione paternæ voluntatis. Sic dum amara nobis portio & calix propinatur in charorum morte, deberi illi sapor adijci per fatinam istam divine voluntatis: quæ non debet nobis insipida esse, cum sit adorabilis, imo omnia acerba debet reddere palato bene disposito sapida. Ipse tanquam Medicus supremus novit amara temperare, & ad salutem nostram ordinare.

Taque concludendo dicamus, quod Mors, quæ antonomastice *Amara* nominatur, quæque hoc titulo insignitur: *Crudelis separatio*, non est tamen sententiã amara, nec dicenda dura separatio, si modo hominem non separare à Deo, quantumlibet separet animum à corpore luteo, atque ab hac luce omnibusque rebus charis, & sæculo. Quæ propter non est eum mutare & contradictione dicen-

dum istud. *Siccine separas amara mors!* Licet enim violenta sit mors, subitaque & improvisa, non potest tamen animam separare à Deo, et adhærentem affectu sincero *Quis nos separabit à charitate Christi?* inquit Apostolus, *an mors, an gladius, an persecutio?* Certus sum, subdit ipse, quod nulla nos poterit separare creatura &c. Non ergo hostes insidiantes, non vulnera crudelia, non mors accelerata ponit defunctum, quem crudeliter occisum lugemus à Deo separare. Supponimus autem Christianum omnem, in timore Dei educatum, semper sollicitum esse, ut Dei in se gratiam fovet & confitevet. Quod si per infirmitatem peccatis, & ex illa exciderit, supponimus rursus, non negligere prælitum sibi à Deo celeritimum remedium veræ & sinceræ contritionis, quæ si perfecta fuerit, statim recuperare potest perditam gratiam. Huius autem contritionis eliciendæ memores esse solent, qui viã inveniunt periculosa. Acque cum is quem lamentamur non ignoraret quorundam malevolentium minas & insidias, an putat quod irriter se accingeret cum discrimine, nec sollicitus foret per interitorem animi compunctioem se purgare ab omni crimine: Hoc pro coronide addo cum Apostolo: *Scimus quod diligentijs Deum omnia cooperatur in bonum.* Etiam hostes, etiam insidias, etiam volentia, etiam mors ipso quolibet loco, vel tempore eius in bonum cooperatur, sic disponente & operante illo qui suis præparatignis admirabilibusque modis æternam benedictionem.

4. Reg. 4. *Mors in olla Viri Dei.* Hoc est, mortiferum quippiam & lethalè videtur admixtum huic ollæ. Erant nempe herbe amarissimæ, colochintidæ dictæ. Quid ergo factu opus fuit, ut colleretur amarities ista indigestibilis: Eliseus paululum Erine hordeace immiscuit, & pulmentum redditum est filijs Prophetarum amabile. Dicamus & nos hic: *Nunquid potest comedi in salum, quod gustatum affert mortem.* Plane potest, si farina Prophetæ immisceatur.

Quæ est farina Prophetæ: Voluntas est divina, quæ quamlibet amaritatem calamitatis immixta, saporem coarctat. Hæc enim Dei voluntas in omnibus attendenda est calamitatis, & dicendum cum Christo: *Non mea, sed tua voluntas fiat.* Calix amarissimus passionis in cibus est et amabilissimus in consideratione paternæ voluntatis. Sic dum amara nobis portio & calix propinatur in charorum morte, deberi illi sapor adijci per fatinam istam divine voluntatis: quæ non debet nobis insipida esse, cum sit adorabilis, imo omnia acerba debet reddere palato bene disposito sapida. Ipse tanquam Medicus supremus novit amara temperare, & ad salutem nostram ordinare.

Taque concludendo dicamus, quod Mors, quæ antonomastice *Amara* nominatur, quæque hoc titulo insignitur: *Crudelis separatio*, non est tamen sententiã amara, nec dicenda dura separatio, si modo hominem non separare à Deo, quantumlibet separet animum à corpore luteo, atque ab hac luce omnibusque rebus charis, & sæculo. Quæ propter non est eum mutare & contradictione dicen-

Calix in manu Domini vini meri, plenus mixto, etc. Psal. 90.

DVm in Abbatiali hac aula, funebri que epulo contemplor insignia Reverendi admodum Paris Guilielmi Flavion, huius domus Prælati p. m. video *Calicem aureum*, è quo *Lanrus vernans* prodit, etique adjacet *Crux Rabæ*, cum Symbolo *P. misere.* Certe hæc insignia memorem me reddunt illius sententiã à Rege & Propheta pronunciatæ:

Calix in manu Domini vini meri plenus mixto, per unctamen fax eius non est extinuita.

De hac igitur sententiã pauca proponam ad dicendum rogatus, à fonsbri & religioso hoc cœtu non aliena.

Triplex animarum status post hanc vitam hisce verbis accommodè designari potest, quicquid sit de literali sensu per Prophetam intento.

Primo quidem, status animarum beatarum designatur in *vino mero.* Et enim in celo purissimum est vinum, quod de manu & calice Domini propinatur. Quia purissima ibi lætitia (quæ per vinum significenter læticia in litteris designatur) sine ulla admixtione aq. tribulationis sine felle amaritudinis, aut fæce dolotis *Absterget Deus omni lachrymam ab oculis Sanctorum, & non erit amplius nesci, luctus, neque dolor, neque clamor, quia prima abierit.* 2. Ibi purissimum

Rom. 8.

Rom. 7.

LECTIO

In funere eius dicitur Prælati Cœnæ bis Florinensis post 4. Japon.

Triplex animarum status hic designatur.

1. Status beatorum in vino mero.

2. Ibi purissimum

3. Ibi purissimum

4. Ibi purissimum

5. Ibi purissimum

6. Ibi purissimum

7. Ibi purissimum

8. Ibi purissimum

9. Ibi purissimum

10. Ibi purissimum

11. Ibi purissimum

12. Ibi purissimum

13. Ibi purissimum

14. Ibi purissimum

15. Ibi purissimum

16. Ibi purissimum

17. Ibi purissimum

18. Ibi purissimum

19. Ibi purissimum

20. Ibi purissimum

21. Ibi purissimum

22. Ibi purissimum

23. Ibi purissimum

24. Ibi purissimum

25. Ibi purissimum

26. Ibi purissimum

27. Ibi purissimum

28. Ibi purissimum

29. Ibi purissimum

30. Ibi purissimum

31. Ibi purissimum

32. Ibi purissimum

33. Ibi purissimum

34. Ibi purissimum

35. Ibi purissimum

36. Ibi purissimum

37. Ibi purissimum

38. Ibi purissimum

39. Ibi purissimum

40. Ibi purissimum

41. Ibi purissimum

42. Ibi purissimum

43. Ibi purissimum

44. Ibi purissimum

45. Ibi purissimum

46. Ibi purissimum

47. Ibi purissimum

48. Ibi purissimum

49. Ibi purissimum

50. Ibi purissimum

51. Ibi purissimum

52. Ibi purissimum

53. Ibi purissimum

54. Ibi purissimum

55. Ibi purissimum

56. Ibi purissimum

57. Ibi purissimum

58. Ibi purissimum

59. Ibi purissimum

60. Ibi purissimum

61. Ibi purissimum

62. Ibi purissimum

63. Ibi purissimum

64. Ibi purissimum

65. Ibi purissimum

66. Ibi purissimum

67. Ibi purissimum

68. Ibi purissimum

69. Ibi purissimum

70. Ibi purissimum

71. Ibi purissimum

72. Ibi purissimum

73. Ibi purissimum

74. Ibi purissimum

75. Ibi purissimum

76. Ibi purissimum

77. Ibi purissimum

78. Ibi purissimum

79. Ibi purissimum

80. Ibi purissimum

81. Ibi purissimum

82. Ibi purissimum

83. Ibi purissimum

84. Ibi purissimum

85. Ibi purissimum

86. Ibi purissimum

87. Ibi purissimum

88. Ibi purissimum

89. Ibi purissimum

90. Ibi purissimum

91. Ibi purissimum

92. Ibi purissimum

93. Ibi purissimum

94. Ibi purissimum

95. Ibi purissimum

96. Ibi purissimum

97. Ibi purissimum

98. Ibi purissimum

99. Ibi purissimum

100. Ibi purissimum

101. Ibi purissimum

102. Ibi purissimum

103. Ibi purissimum

104. Ibi purissimum

105. Ibi purissimum

106. Ibi purissimum

107. Ibi purissimum

108. Ibi purissimum

109. Ibi purissimum

110. Ibi purissimum

111. Ibi purissimum

112. Ibi purissimum

113. Ibi purissimum

114. Ibi purissimum

115. Ibi purissimum

116. Ibi purissimum

117. Ibi purissimum

118. Ibi purissimum

119. Ibi purissimum

120. Ibi purissimum

121. Ibi purissimum

122. Ibi purissimum

123. Ibi purissimum

124. Ibi purissimum

125. Ibi purissimum

126. Ibi purissimum

127. Ibi purissimum

128. Ibi purissimum

129. Ibi purissimum

130. Ibi purissimum

131. Ibi purissimum

132. Ibi purissimum

133. Ibi purissimum

134. Ibi purissimum

135. Ibi purissimum

136. Ibi purissimum

137. Ibi purissimum

138. Ibi purissimum

139. Ibi purissimum

140. Ibi purissimum

141. Ibi purissimum

142. Ibi purissimum

143. Ibi purissimum

144. Ibi purissimum

145. Ibi purissimum

146. Ibi purissimum

147. Ibi purissimum

148. Ibi purissimum

149. Ibi purissimum

150. Ibi purissimum

151. Ibi purissimum

152. Ibi purissimum

153. Ibi purissimum

154. Ibi purissimum

155. Ibi purissimum

156. Ibi purissimum

157. Ibi purissimum

158. Ibi purissimum

159. Ibi purissimum

160. Ibi purissimum

161. Ibi purissimum

162. Ibi purissimum

163. Ibi purissimum

164. Ibi purissimum

165. Ibi purissimum

166. Ibi purissimum

167. Ibi purissimum

168. Ibi purissimum

169. Ibi purissimum

170. Ibi purissimum

171. Ibi purissimum

172. Ibi purissimum

173. Ibi purissimum

174. Ibi purissimum

175. Ibi purissimum

176. Ibi purissimum

177. Ibi purissimum

178. Ibi purissimum

179. Ibi purissimum

180. Ibi purissimum

181. Ibi purissimum

182. Ibi purissimum

183. Ibi purissimum

184. Ibi purissimum

185. Ibi purissimum

186. Ibi purissimum

187. Ibi purissimum

188. Ibi purissimum

189. Ibi purissimum

190. Ibi purissimum

191. Ibi purissimum

192. Ibi purissimum

193. Ibi purissimum

194. Ibi purissimum

195. Ibi purissimum

196. Ibi purissimum

197. Ibi purissimum

198. Ibi purissimum

199. Ibi purissimum

200. Ibi purissimum

201. Ibi purissimum

202. Ibi purissimum

203. Ibi purissimum

204. Ibi purissimum

205. Ibi purissimum

206. Ibi purissimum

207. Ibi purissimum

208. Ibi purissimum

209. Ibi purissimum

simam veritatem sine admittione falsitatis aut vanitatis; purissima scientia sine missione erroris purissima sanctitas, sine missione peccati, aut iniquitatis etiam venialis, 3. Ibi purissimus amor in suo centro requiescens, non missus facere ulla pro- priamur. 4. Ibi purissima felicitas, sine metu aut periculo ullius adversitatis. Ibi purissima vita, sine defectu aut mixtione mortalitatis, vel corruptio- nis.

In hoc se- culo nihil purum, sed omnia mixta.

In hoc seculo nihil purum, omnia mixta. Nulla est Ignis cum sulphure, borridaque tempestas cum pura letitia, nulla pura sanctitas, nulla pura felicitas, nec pura vita: Ipse enim quotidianus defectus & decernitur a Deo iusto iudice. Hinc & illud. *Et corrumpitur, quid aliud est, quam quoddam prolixius leuare, eleuare, conijuge Ierusalem que bibis de eterna vita coparata, mors est potius dicenda, quam factis saporis bibisti, & potas usque ad faeces.* Ut tamen vita. Nos sumus in loco medio inter caelum & infernum, ostendat hunc calicem irae pro tempore solum sufficere, & ideo aliquid de utroque participamus; scilicet ad plestemum peccata Ierusalem, subdit Dominicus: *Ecco tibi de manu tua calicem saporis* (hoc est, panis). In hoc ergo mundo letitia est & tristitia, in noxio mixto plenum, ita ut bibentem faciat cor- Coelo sola letitia, in inferno non nisi tristitia. In tunc & saporati fundam calicem indignationis mea hoc mundo pax & bellum; in Coelo continua pax, non aditices ut bibas illum ultra, & ponam in manu lo- inferno continuum bellum. In hoc mundo factu- rum qui te humiliauerunt, hoc est in manu hostiu- mes & securitas suas habent vicissitudines; in Co- tuorum qui te conculcauerunt. Denique & de illo ja semper securitas, *Satiabor cum apparueris gloria legitus. Sume calicem vini furoris huius de manu tua;* in inferno fames sitisque perpetua. In hoc mundo lux & tenebrae; in Coelo semper lux: in inferno semper tenebrae. In hoc mundo bonum & malum; in Coelo omne bonum, in inferno omnia mala. Calix ergo in manu Domini vini meri solis Beatis Deus cuique genti destinatur: hic calix letitiae propriari statumque animarum in coelo significat presentatur imaginari, ut cubilet genti illud recedat afferitur. Hic interim gentes poterant a peccatis adhuc converti, & ab eis calix iste amoveri.

Psal. 16

Secundum in eo quod etiam est mant Domini Calix plenus mixto prodire dicitur apte status anima- rum purgatorij designatur: acerbum enim patitur dolorem, habent tamen commixtam nonnullam consolationem.

Calix mixto plenus purgatorij de nocte.

1. Ob certitudinem quam habent se agere in statu gratiae & amoris divini, seque a Deo amari & iuste assigi: 1. & obque divina se conformant voluntati.

2. Vinum eorum acerbum solatium admistum habet, ob spem certam liberationis tandem futurae, ac beatitudinis certae certius consequenda: Vnde & haec est vox eorum: *Educ de custodia, seu carcere animam meam, ad consistendum in manu tue etc.*

Psal. 141.

3. Ob consolationem, quam a virorum percipiunt suffragijs, sacrificijs operibus bonis, indulgenti censetur amaritudo calicis.

4. Ob consolationem quam percipiunt ab ipsis Angelis. Hi enim eos ad purgatorij locum deducunt, & ibidem permittantur quandoque eis aliquam dare consolationem. Non ergo totaliter desinitur anima ab Angelo maxime ab eo qui comes ei fidelis datus fuerat a Deo jam ab utero, qui & illam debet tandem introducere post expiationem in gloriam caelestem, ut consummet suum ministerium. Propter haec igitur omnia vinum quod est calice Domini illis propinatur, nec omnino saeculeum. Merito igitur repetimus de hoc calice eis propina-

MANANT

to. *Veruntamen fax eius non est exinanita*, licet inclinetur ex hac in hoc, licet ex illo varij bibant, imò locum refrigerij, lucis, & pacis. Quod ei donec penè bibant innumerj, in infelici illa eternitatis mensa confidentes.

Hæc ceterè consideratione sunt digna, in funebri hoc convivio, inter calices & cyathos. Considerandum, inquam, quænam in altero sæculo futura sit pars calicis nostri. An vinum purum in mensa æterna Domini. An vinum amaritudinæ mistum in purgatorio ad expiationem plenam propinatum: An verò vinum totum fæculentum, quod nunquam à fæce exemptum erit, nec vlsque ad fundum exhauretur. Hoc postremum vinum, dum adhuc tempus est, à nobis averendum est & detestandum, per poenitentiam veram. Illud secundum, quosad fieri potest, cavendum, per satisfactionem plenam. Tertium exoptandum & comparandum nobis est per operationem perfectam; immò & cavendum pretio quod nobis contulit, qui illud vinum præparat diligentibus se.

Corlis, siue quæ in terris; virtutè illius pertingeret ad locum refrigerij, lucis, & pacis. Quod ei donec penè bibant innumerj, in infelici illa eternitatis mensa confidentes. Hæc ceterè consideratione sunt digna, in funebri hoc convivio, inter calices & cyathos. Considerandum, inquam, quænam in altero sæculo futura sit pars calicis nostri. An vinum purum in mensa æterna Domini. An vinum amaritudinæ mistum in purgatorio ad expiationem plenam propinatum: An verò vinum totum fæculentum, quod nunquam à fæce exemptum erit, nec vlsque ad fundum exhauretur. Hoc postremum vinum, dum adhuc tempus est, à nobis averendum est & detestandum, per poenitentiam veram. Illud secundum, quosad fieri potest, cavendum, per satisfactionem plenam. Tertium exoptandum & comparandum nobis est per operationem perfectam; immò & cavendum pretio quod nobis contulit, qui illud vinum præparat diligentibus se.

Infirmata est qua peperit septem, defecit anima eius, Eccl. Hiem. 17.

LECT. II.

Hic celebris, funebriisque confessus Petillotium Vidorum, Marchionum, Baronum Militiæ Præfectorum, ob mortem luculentam nobilis Heroiæ ANNA DE IMERELLE, Domine de Imerelle, ac de Bias (nec non Baronis de Motiam ex illustri Prolapia, & Stemmatibus antiquis in clyta oriunda, satis clarè omnibus eloquitur, nec ægitudinis, nec mortis tela, nobilium Armis, & Stemmatibus elidi posse, vel eludi: illudque verum esse:

In funere cuius dicitur Nob. Domina, septem prolibus fœcundata.

Mori Titulos & Stemmata sternit: Alar metii, cæcu cæca triumphat equu.

Applicatio.

Sed concludamus, & dicamus Reverendum D. Quapropter in hoc eius funere, multis gemitum præ memoria, postquam de calice mixto dolorosus, amaritudinibus varijsque afflictionibus duræ & prolixæ ægitudinis bibit in hac vita; postquam crucem suam patienter tulit, calicem, etiamque de manu Domini pacificè, & resignatissimè voluntate accipiens, dicamus, inquam, cum nunc bibere, v. p. o. sperandum est, de vino purissimo iustus in altera vita reservato: propinante æterni convivij summo Architruchino Christo calicem illum suavissimum & felicissimum, à quo omnis fæx, omnisque amaritudo suaditus sublata est. Ad hunc sanè calicem optatissimum semper aspirant totius animi votis, frequenter repetens illud, dum viveret: *Domine pars hereditatis meæ & calicis mei: tu es qui resistis hereditatem meam mihi.* Hoc in prima ad orientem oratione sibi dictu, profymbole piæ vitæ assumptis, & oculis suis, tam mentis, quam corporis, reb. d. observari voluit. Illa ergo iam hereditate speramus eum frui, lauroque veniente coronari, ac in pace in idipsum requiescere, qui semper pacificè se gessit, siue in statu privato Religionis, siue in statu eminenti Prælationis: Semper enim pacem coluit, siue cum Deo, per internam pietatem: siue cum fratribus, per sinceram concordiam & humilitatem: siue cum subditis, per patientiam & charitatem. Perinoverat mala, quæ prodire solent è discordia, vel ab inquietis perturbatisq; animis, v. e. l. i. g. s. etiam forensibus: ideoque hæc, quoad fieri poterat, amoliebatur à domo sua, & à suis. Meritò ergo inscripsit Stemmatibus Dignitatis suæ, *Pacificè.* Sciebat & illud Domini: *Beati Pacifici, quoniam Filij Dei vocabuntur.* Iam ceterè computamus eum inter Filios Dei, & inter illos fors eius est, in regno Pacis, in regno Patris. Quod si fors à adhuc brevis tempus retardari possit, pro illo obulimus, & offeremus vltimus Calicem & Sanguinem illum, qui pacificè siue quæ in

Quapropter in hoc eius funere, multis gemitum præ memoria, postquam de calice mixto dolorosus, amaritudinibus varijsque afflictionibus duræ & prolixæ ægitudinis bibit in hac vita; postquam crucem suam patienter tulit, calicem, etiamque de manu Domini pacificè, & resignatissimè voluntate accipiens, dicamus, inquam, cum nunc bibere, v. p. o. sperandum est, de vino purissimo iustus in altera vita reservato: propinante æterni convivij summo Architruchino Christo calicem illum suavissimum & felicissimum, à quo omnis fæx, omnisque amaritudo suaditus sublata est. Ad hunc sanè calicem optatissimum semper aspirant totius animi votis, frequenter repetens illud, dum viveret: *Domine pars hereditatis meæ & calicis mei: tu es qui resistis hereditatem meam mihi.* Hoc in prima ad orientem oratione sibi dictu, profymbole piæ vitæ assumptis, & oculis suis, tam mentis, quam corporis, reb. d. observari voluit. Illa ergo iam hereditate speramus eum frui, lauroque veniente coronari, ac in pace in idipsum requiescere, qui semper pacificè se gessit, siue in statu privato Religionis, siue in statu eminenti Prælationis: Semper enim pacem coluit, siue cum Deo, per internam pietatem: siue cum fratribus, per sinceram concordiam & humilitatem: siue cum subditis, per patientiam & charitatem. Perinoverat mala, quæ prodire solent è discordia, vel ab inquietis perturbatisq; animis, v. e. l. i. g. s. etiam forensibus: ideoque hæc, quoad fieri poterat, amoliebatur à domo sua, & à suis. Meritò ergo inscripsit Stemmatibus Dignitatis suæ, *Pacificè.* Sciebat & illud Domini: *Beati Pacifici, quoniam Filij Dei vocabuntur.* Iam ceterè computamus eum inter Filios Dei, & inter illos fors eius est, in regno Pacis, in regno Patris. Quod si fors à adhuc brevis tempus retardari possit, pro illo obulimus, & offeremus vltimus Calicem & Sanguinem illum, qui pacificè siue quæ in

exteriori corporis ac interiori mentis specie præfulgida, penitenti ac felici coniugio iuncta fuit cum D. CAROLO DE BRIAS, eiusdem loci de Bias Toparcha, V. b. s. Martopolitanz pro Catholico Rege Præfecto, Heroiæ prædium Italicis, Germanicis, Belgicis armis probè noto. Ex hoc coniugio, Cælo favente, Deo auspice, Genio bono com te iurato, amore & concordia florantissimo, fructus fœcundus cum benedictione cælestis est. Peperit enim septem proles, qui numerus lacris in litteris perfectionis numerus est. Sic Job septem filios genuisse commemoratur. Mater quoque illa illustri Machabæorum, à septem prolibus commendatur. Propter eundem numerum S. Symphorosa & S. Felicitas in Hiitoria sacra celebres sunt, quod hoc feliciter numero proles sibi à Deo datus illi per martyrium dedicavit.

Psal. 15.

Matth. 5.

Sed quæ decursu decem annorum in coniugio isto charissimoque (in quod nulla vnquam irrepserat discordia vel vmbra) peperit septem, tandem infirmata est, & quæ coniugalem nacta erat benedictionem, non evasit Evæ miseriam & calamitatem. Quænam est coniugalis benedictio, nisi fœcunditas mulieris, de qua viro pro benedictione dicitur: *Vxor tua sicut vitu abundans in lateribus domus tua. Filij tui sicut novella olivarum in circuitu mensæ tuæ. Ecce sic benedicitur homo qui in muliere sua. Quænam autem est Evæ miseria & calamitas, etiam transfundenda in mulieres alias? Multiplicabo arummas & conceptus tuos, in dolore parturientium. Mulier quæ concipit, tantò ærumno-*

Job. 1. 2. Mach. 7.

Pf. 127.

Eva & mulierum miseria & calamitas. Gen. 3.

